

[Lone Dybkjær]

Nu var det i en lidt anden sammenhæng, jeg snakkede om retfærdighed, men lad det nu være.

Jeg sagde bare, at jeg mener ikke, det kan nytte noget, at vi tror, at alt bliver perfekt og retfærdigt, når vi laver noget. Der vil næsten altid være noget, hvorom vi siger: det er kedeligt, at vi ikke kunne gøre det lidt bedre. Det er ikke ensbetydende med, at man altid kan rette tingene op.

Lad mig sige om det med kvinderne, at det jo er et valg. Det, vi har valgt, er altså at acceptere, at der bliver sat en pulje af, og at vi ikke blander os i, hvordan den forhandles på plads. Det kan man diskutere. Det kan godt være, at man skulle være gået ind og have gjort noget dér, men det mente vi ville være endnu værre. Jeg kan også godt forestille mig, hvad argumentationen imod, hvis vi havde gjort det, havde været.

Det afgørende er, at vi oplever det som meget forkert, hvis vi havde fastholdt en udvikling med et stigende underskud på statsfinanserne. Det mener vi virkelig er uretfærdigt, for hvem er det rent faktisk, der har råd til at benytte sig af den udvikling? Hvem er det, der har råd til at købe statsobligationer? Det er jo ikke de svageste grupper i samfundet; det er ikke de arbejdsløse, det er ikke lavtlønsgrupperne. Derfor er det ikke udtryk for en højere retfærdighed, at man har et meget stort statsunderskud på finanserne. Tværtimod kan det meget vel føre til en meget stor uretfærdighed. Vores udgangspunkt er, med den udvikling, vi har set, at det ville føre til større og større uretfærdigheder.

Vi tror, at den eneste vej frem er, at der som en nødvendig – ikke tilstrækkelig – forudsætning føres en stram indkomstpølitik. Det er det første skridt, der skal tages. Der skal også tages andre skridt – skattereform og alt muligt andet skal vi nok høre om senere hen – men for os er det altså en nødvendig forudsætning – ikke tilstrækkelig, men absolut nødvendig.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Desværre er det ikke sådan, at søstersolidariteten rækker til de tre kvinder, der sidder i arbejdsmarkedsudvalget. Gjorde den det, kunne dette være lykkedes.

Lad nu være med at tale om den højere uretfærdighed, for den er der masser af. Her har vi taget nogle små uretfærdigheder op. Midt i al det jammerlige, der sker, tager vi nogle få ting op og siger: dette er rystende. Kan vi da ikke få kigget på det? Men nixenbixen, der kan ikke kigges på noget, for når tingene ikke er retfærdige, skal vi ikke sidde og file med alt det småpøjat.

Det drejer sig om kvinder med 49 kr. 50 øre i timen. Det er ikke småpøjat for dem, om vi sikrede dem en lønforhøjelse. Det er det, det radikale venstre ikke vil være med til. Det er fuldstændig rigtigt, som fru Lone Dybkjær står her og siger: det drejer sig om et valg. Og det radikale venstre valgte altså i denne sag, ligesom det gør i alle andre sager.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Lone Dybkjær sagde, at man havde valgt at give en pulje, og så var det ligesom underforstået, at det nok var mændene i fagbevægelsen, der valgte at være usolidariske med kvinderne. Det er de såmænd tit, men det er ikke det, det handler om i denne situation. Det, det handler om i denne situation, er, at man ikke forhandler overenskomst med de samme. Kvinderne inden for HK-området, inden for butiksområdet forhandler overenskomst med en helt anden modpart end de mænd, som er inden for f.eks. Jern og Metal. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Fru Lone Dybkjær sagde, at det ikke er udtryk for nogen højere retfærdighed at have et kasseunderskud. Det er fuldstændig korrekt, at det ikke er udtryk for nogen højere retfærdighed. Det er dybt asocialt, det ved vi alle sammen. Men hvordan har det radikale venstre så forholdt sig til det problem op gennem 1970'erne og starten af 1980'erne?

Hver eneste gang vi har forsøgt at komme igennem med nogle ændringer af skattelovgivningen, som for det første kunne gøre et indhug i det evigt stigende kasseunderskud, som de radikale hver gang lagde stemmer til, når der skulle udstedes statsobligationer, og for det andet ville give en mere rimelig fordeling af skattebyrderne i dette land, har vi